

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/145/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2514010184
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2514010184.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Daniely Šramelovej a JUDr. Janky Klčovej v trestnej veci proti obžalovanému G. L., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného, okresného prokurátora a poškodenej strany Ministerstva vnútra SR, proti rozsudku Okresného súdu v Piešťanoch zo dňa 03.11.2014 sp. zn. 2T/62/2014 na verejnom zasadnutí konanom dňa 23.04.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. e/, písm. f/, odsek 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a náhrade škody vo vzťahu k poškodenej strane Ministerstva vnútra SR, Pribinova č. 2, Bratislava.

Podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec sa vracia okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný G. L. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona, z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d/ Trestného zákona a z prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona, ktorých sa mal dopustiť na skutkovom základe, že

1/ dňa 13.01.2012 v čase o 22.45 hod v D. na ulici A. F. v bytovom dome č. XX v byte na treťom poschodí fyzicky napadol G. R. tým spôsobom, že ho udieral päťou aj teleskopickým obuškom po celom tele, čím spôsobil poškodenému G. R. ľahké zranenie a to pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy, tváre vľavo s vegetatívnou symptomatológiou, pomliaždenie krku a hrtana s odreninami kože na pravej strane krku s dobou liečenia 2-3 týždne, pričom v tomto byte zotrval aj napriek vôli poškodeného G. R., aby opustil jeho byt, čo neurobil, ale pokračoval vo fyzickom napádaní poškodeného G. R. až do chvíle, kedy sa podarilo poškodenému G. R. z bytu ujsť,

2/ dňa 27.9.2013 v čase okolo 20.24 hod vo Vrbovom na konci ulice Štefánikovej pri vykonávaní služobného zákroku hliadkou Obvodného oddelenia PZ vo Vrbovom v zložení npráp. G. R. a nstržm. N. D., ktorí preverovali oznámenie o narúšaní verejného poriadku, odmietol uposlúchnuť opakovanú výzvu na preukázanie totožnosti zasahujúceho policajta npráp. G. R., po tejto výzve sa postavil a následne udrel zatvorenou päťou do pravej strany npráp. G. R. a rukami ho od seba odsotil, kedy ho vyzvala nstržm. N. D., aby od konania upustil, čo neuposlúchol, ďalej sa približoval k ustupujúcemu npráp. G. R., následne npráp. G. R. a nstržm. N. D. použili voči nemu donucovacie prostriedky na zaistenie osoby, nakoľko obvinený v útoku naďalej pokračoval, po zaistení bol obvinený strážený nstržm. N. D., pričom neuposlúchol jej opakované výzvy, aby sa neotáčal, ale nstržm. N. D. udrel lakťom spútaných rúk do oblasti tváre, čím spôsobil poškodenému npráp. G. R. povrchové poranenie a to pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy, tváre v oblasti pravého oka bez známok otrasu mozgu a bez príznakov vegetatívnej symptomatológie a podvrtnutie pravého kolena s dobou liečenia do 1 týždňa a nstržm. N. D. pomliaždenie mäkkých tkanív hlavy, tváre vľavo bez známok otrasu mozgu a bez príznakov vegetatívnej symptomatológie s dobou liečenia do 1 týždňa.

Za to súd obžalovanému podľa § 194 odsek 2 Trestného zákona, § 36 písm. j/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona, § 41 odsek 1 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 49 odsek 1 písm. a/ Trestného zákona súd obžalovanému výkon trestu podmienične odložil. Podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona mu súd určil obžalovanému skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd poškodených G. R., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom D., A. F. č. XXXX/X, Všeobecnú zdravotnú poisťovňu, ul. Mamateyova č. 17, 850 05 Bratislava, IČO: 35937874, a Ministerstvo vnútra SR, Pribinova č. 2, 812 72 Bratislava, s nárokmi na náhradu škody odkázal na konane vo veciach občianskoprávných.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie tak obžalovaný, okresný prokurátor ako aj poškodená strana a to Ministerstvo vnútra SR.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, tento napáda výrok napadnutého rozsudku tak vo výroku o vine ako i vo výroku o treste, pričom poukazuje na to, že okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávne právnym záverom, nakoľko výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne jeho vinu nepreukazoval, a preto okresný súd mal postupovať v zmysle zásady in dubio pro reo a obžalovaného spod obžaloby oslobodiť. V rozsiahlych dôvodoch odvolania podrobne rozoberá všetky vo veci vykonané dôkazy, ktoré následne i hodnotí. Pokiaľ ide o skutok pod bodom 1/ poukazuje na to, že verziu jeho výpovedí potvrdili aj svedkovia D. a G., ktoré výpovede však okresný súd vyhodnotil ako účelové a nevierohodné, hoci pre takéto závery I. stupňového súdu neboli splnené žiadne predpoklady. Pokiaľ ide o výpoveď samotného poškodeného táto je absolútne nevierohodná a protikladná s výpoveďou svedka M. T. a to policajta Obvodného oddelenia v Piešťanoch, ktorý v prípravnom konaní potvrdil, že pri prehliadke nenašiel v byte žiadne následky po bitke a na poškodenom nebolo vidieť žiadne viditeľné známky násilia. Pokiaľ ide o skutok pod bodom 2/ poukázal na to, že rozhodne nemal úmysel ublížiť policajtom, nakoľko aj sám bol mestským policajtom, pričom v uvedenom čase bol značne pod vplyvom alkoholu a jeho pohyby boli nekoordinované v dôsledku čoho potom mohlo dôjsť k takým pohybom, ktoré mohli spôsobiť poškodeným zranenia.

Pokiaľ ide o odvolanie okresného prokurátora, tento napáda rozsudok okresného súdu len čo do výroku o treste, nakoľko má za to, že okresný súd pri ukladaní trestu postupoval v rozpore s ustanovením § 38 odsek 2 Trestného zákona, pričom nezohľadnil skutočnosť, že obžalovaný spáchal trestný čin potom, ako bol 2-krát postihnutý za spáchanie priestupku a to jednak na úseku dopravy a jednak priestupku proti občianskemu spolunažívaniu pričom i správy z Mestského úradu v Piešťanoch vyznievajú v značný neprospech obžalovaného, nakoľko tento sa k svojej matke správa agresívne, vulgárne v dôsledku čoho sa ho matka bojí. Tieto skutočnosti okresný súd nezohľadnil a i napriek tomu u obžalovaného konštatoval existenciu poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona, ktorej existenciu na základe týchto skutočností nebola preukázaná. Je nepochybné, podľa názoru okresného prokurátora, že obžalovaný sa aj v minulosti dopustil opakovaného protiprávneho konania, z ktorého dôvodu nebolo možné u obžalovaného prihliadnúť na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona. V dôsledku uvedenej skutočnosti sa preto domáha zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste a uložiť obžalovanému trest a to bez prihliadnutia na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona.

Rozsudok napadla odvolaním i poškodená strana Ministerstvo vnútra SR, ktorá v dôvodoch odvolania poukázala na to, že okresný súd pri rozhodovaní o náhrade škody postupoval v rozpore so zákonom, nakoľko ako poškodená strana si v trestnom konaní riadne uplatnila náhradu škody, táto bola riadne vyčíslená, do spisu boli pripojené písomné dôkazy preukazujúce jej výšku, pričom je nepochybné, že škoda vznikla v súvislosti s protiprávnym konaním obžalovaného a za takéhoto stavu preto bolo potrebné, aby okresný súd o uplatnenom nároku poškodeného rozhodol.

Krajský súd na podklade podaných odvolaní podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým mohli odvolatelia podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré týmto a tak zistil, že len odvolanie okresného prokurátora a poškodenej strany Ministerstva vnútra SR je dôvodné.

Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného, ktorý má za to, že výsledkami vykonaného dokazovania nebola preukázaná jeho vina je potrebné uviesť, že okresný súd v predmetnej veci vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu v celej šírke, na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V súvislosti s touto skutočnosťou je potrebné poukázať na to, že vina obžalovanému bola nepochybné a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná a to v celom rozsahu. Pokiaľ ide o skutok pod bodom 1/ je potrebné poukázať na to, že obžalovaný je jednoznačne usvedčovaný výpoveďou svedka poškodeného G. R., ktorý veľmi podrobne a rozsiahle tak v prípravnom konaní ako i na hlavnom

pojednávani popísal, ako ho obžalovaný napadol v jeho byte za prítomnosti ďalšej osoby, kde ho kopal, bil a udieral teleskopickým obuškom pričom nereagoval na jeho výzvy aby opustil byt, v dôsledku čoho musel z vlastného bytu potom ujsť. Pokiaľ ide o usvedčujúcu výpoveď poškodeného táto je podrobne rozoberaná v dôvodoch napadnutého rozsudku a preto krajský súd na ňu len poukazuje. Jeho výpoveď v tomto smere je podporená i výpoveďou svedka jeho otca a to B. R., ktorý potom ako mu syn oznámil čo sa stalo, zavolať hliadku polície a keď prišli na byt zistili, že tam už nikto nie je. Aj výpoveď tohto svedka okresný súd v dôvodoch rozsudku veľmi podrobne rozoberá. V súvislosti s výpoveďami týchto svedkov vypovedali i ďalší svedkovia a to príslušníci polície, ktorí boli privolaní a ktorí potvrdili skutočnosti, ktoré uvádzal samotný poškodený.

Pokiaľ ide o skutok pod bodom 2/ v predmetnej veci obžalovaného usvedčuje predovšetkým svedok a poškodený G. R. ako aj poškodená N. D., ktorí veľmi podrobne a rozsiahlo popísali chovanie sa obžalovaného voči ktorému vykonávali služobný zákrok ako príslušníci policajného zboru z ktorých výpovedí je nepochybné, že obžalovaný sa skutku dopustil tak, ako mu to kladie za vinu I. stupňový rozsudok. Výpovede týchto svedkov sú rovnako veľmi podrobne rozoberané v dôvodoch napadnutého rozsudku. Výpovede uvedených svedkov však plne korešponujú aj so závermi znaleckého posudku z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgia - traumatológie, ktorí znalci popísali zranenia, ktoré utrpeli tak svedok R., R. i svedkyňa D., pričom zotrvali na tom, že tieto zranenia mohli vzniknúť spôsobom tak, ako ich uvádzali poškodení a vzhľadom k tomu, že svedkovia D. a R. a R. vypovedali zhodne v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní a že na svojich výpovediach zotrvali aj pri konfrontácii tvárou tvár s obžalovaným, mal súd tieto výpovede za vierohodné, pretože nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by výpovede týchto svedkov oslabovali. Veľmi správne okresný súd konštatoval, že výpovede svedkov na ktorých poukazuje samotný obžalovaný aj v dôvodoch odvolania a to na výpoveď svedka D. a G. sú nevierohodné, nakoľko tieto sa rozchádzali nielen v tom za akým účelom prišli k svedkovi D. ale aj v spôsobe ubytovania na hotely kde G. uviedol, že sa ubytoval obžalovaný sám a to napriek tomu, že obžalovaný uviedol, že ho ubytoval G.. Taktiež výpoveď svedka D. je nevierohodná, nakoľko tento uviedol, že dátum kedy obžalovaný bol u neho piť vie preto, lebo mu to obžalovaný povedal a tento si zapísal, ale na nič iné s toho si už nepamätá. Takéto vyjadrenie svedka však rozhodne nemôže niesť známky vierohodnosti a preto správne okresný súd túto výpoveď vyhodnotil ako nevierohodnú. Ešte k samotnému vyjadreniu obžalovaného pokiaľ ide o výpoveď svedka poškodeného R., že táto je nevierohodná, bolo vykonané i dokazovanie ohľadom vierohodnosti výpovede tohto svedka v dôsledku čoho bol do konania pribratý znalec z odboru psychológie z ktorého vyplýva, že poškodený má zachované všeobecné a špecifické prvky vierohodnosti a z jeho výpovedi neboli zistené sklony ku konfabulácii.

Na základe takto vykonaného dokazovania krajský súd preto vinu obžalovaného mal za nepochybne preukázanú a keďže nezistil v tomto smere žiadne pochybenia ani porušenia zákona, rozsudok okresného súdu vo výroku o vine a právnom posúdení považoval za správny a zákonný.

Je však potrebné uviesť, že okresný súd pri ukladaní trestu sa dôsledne neriadil ustanoveniami Trestného zákona a postupoval v rozpore s ustanovením § 38 odsek 2 Trestného zákona tak, ako na to správne poukázal i okresný prokurátor. V súvislosti s touto skutočnosťou je nepochybné, že pri ukladaní trestu okresný súd hodnotil pomer priťažujúcich aj poľahčujúcich okolností pričom dospel k záveru, že v danom prípade u obžalovaného bola splnená podmienka pre uznanie poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. j/ Trestného zákona a to i napriek tomu, že v dôvodoch rozhodnutia konštatuje, že síce obžalovaný doposiaľ nebol trestaný, avšak bol priestupkovo prejednávaný avšak len na úseku dopravy ako i na úseku občianskeho spoluzitia, ktoré skutočnosti však v danom prípade pri ukladaní trestu nebral do úvahy. Takýto postup okresného súdu krajský súd považuje za nesprávny, nakoľko je nepochybné, že obžalovaný v čase pred spáchaním trestného činu nevedol riadny život a v dvoch prípadoch sa dostal do rozporu so zákonom, kedy bolo následne i prejednávaný za priestupky, či už na úseku dopravy alebo na úseku občianskeho spolunažívania. Tieto skutočnosti jednoznačne vylučovali i podľa názoru krajského súdu použitie ustanovenia § 36 písm. j/ Trestného zákona tak, ako na to správne poukázal i okresný prokurátor. Z uvedeného dôvodu preto bolo potrebné, aby okresný súd pri ukladaní trestu prihliadol len na priťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/ Trestného zákona, ktorú okresný súd správne ustálil, nakoľko obžalovaný spáchal viac trestných činov a v súvislosti s touto skutočnosťou preto bolo potrebné, aby obžalovanému ukladal trest v súlade s ustanovením § 38 odsek 4 Trestného zákona.

Krajský súd vychádzajúc z vyššie uvedenej skutočnosti preto námietku okresného prokurátora v tomto smere plne akceptoval.

Rovnako plne akceptoval i námietku poškodenej strany a to Ministerstva vnútra SR, ktorý správne poukázal na to, že uplatnený nárok v danom prípade bol uplatnený včas, riadnym spôsobom a bol riadne vyčíslený, preto krajský súd nevidel dôvod na to, aby okresný súd pri rozhodovaní o náhrade škody

uplatnený nárok i riadnym spôsobom uznal. Nie je možné akceptovať tvrdenie okresného súdu v tom smere, že na priznanie nárokov poškodených, pokiaľ ide o Ministerstvo vnútra SR, by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré by presahovalo rámec trestného konania, ktoré tvrdenie je v rozpore s výsledkami vykonaného dokazovania aj pokiaľ ide o uplatnené nároky.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností preto krajský súd dospel k záveru, že odvolanie tak okresného prokurátora ako aj poškodenej strany je plne opodstatnené, v dôsledku čoho bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Bude potrebné, aby okresný súd pri ukladaní trestu dôsledne vychádzal z ustanovení § 38 odsek 2 Trestného zákona a uložil obžalovanému trest, ktorý bude zodpovedať všetkým kritériám pre ukládanie trestov. Rovnako bude potrebné, aby okresný súd zohľadnil uplatnený nárok Ministerstva vnútra SR a obžalovaného v tejto veci zaviazal uhradiť škodu v rozsahu ako si Ministerstvo vnútra SR túto škodu uplatnil, nakoľko takémuto konaniu nič nebráni.

Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.